

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fără acăstă va fi de două ori pe lună, pone la regulare; era de aici în colo o data pe săptămână, ca să pone acela: Marti să'a. — Prenumeratunile se prăimesc în totă țară: Pretindu-pentru Ostrunguri: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu tricolo și data pe săptămână, ca să pone acela: Marti să'a. — Prenumeratunile se prăimesc în totă țară.

Totă sîodieniele și lunii de prenumeratunile sunt de a se tramite la Redacția diurnalului: Aradu, străz'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se prăimesc cu 7 cr. de linie, și 30 cr. dacă timbră. Un exemplar costă 15 cr. și se poate cumpăra în librarii a lui M. Klein jun. din Aradu.

Eroii de Burfa-verde, său

Conferint'a alligatorilor d'in Brasovu;

cantata și prăslavita de miculu viitoriu erou, sperant'a Brasovului:

BURTITA-VERDE.

I.

Ei stau să 'n mare taina, cu multă 'nteleptiune,
Se sfatuiesc: cum tiéra la cale a o pune

Va trebui acumu!

Să toti intr'un'a cere să striga cu 'nfocare:

— Voindu, ca să s'arete cu minte fia-care —

„S'alegemu deputatu!“

Ei dicu; să d'intr'o parte unu omu vră să vorbescă,
Betrancu, patită, pe care ori cine 'lu respectează

Să vră să li de' sfatu.

Dér' d'intr'unu coltin de sala, ce 'n negura se perde,
Se scăla o figura: Eroulă **Burta-verde**

Să sbăra ca unu leu:*

II.

„Romani de barbată! Romani d'in patru ăngiuri,
„Vedeti-lu! — O misielulu, elu vră să ni de' sfatu!
„Veniti să-lu dămu a-fara, că-ei fratiloru de unguri
„Vom face după plăcu!“

* Gresie de tipar! Cetesce unu m. . . . !

III.

Elu dice; să de-oata eroii d'in Brasovu
Incepă, ca să turbeze; se scăla toti cu focu:
Eroi, sunt ei cu totii! — să mergu spre G. Lodariu —
... Dér' nu!... ei esu afara; să unulu mai m....
Li dice: Bravo, bine, eroi brasovenesci,
Ce v'ati nascentu a-nume spre fapte vitejesci!
Adi voi indeplinirati unu saptu de vitejia,
Ce face-vi onore să văd, dér' — să mie!

IV.

Să sōrele apune, privindu cu bucuria
Spre-alu muselor palatu,
Că-ei éca-lu devenise pr'in asta vitejia
Vestită să neuitatu!

V.

Er' **Burt'a-verde** cu 'ndestulire
E de-alu seu mare faptu ostenită,
La toti arăta pr'intr'o zimbire,
Că eu succesulu e 'ndestalită!....

Anecdotă d'in poporu.

— Mai tigane, óre care-e vinulu celu
mai bunu pe lume?

— Marre intrebare dérr totu
ti-oiu spune-o.

— Care déra?

— Hél'a depe més'a domnésca — de
cinstă! . . . Vedi, ahel'a-e mai bunu pre
lume!

(s.)

Vîrsta calugarăescă.

ori

Tabu'a negra și chart'a rosă.

— Comedia originală în 3 acte. —

de MARCU TULIU CICERONE.

(Inscenată în Orbi'a-mare, la anul Domnului 1877.)

Persoanele:

H. Procopio, calugăr și mare logofet.

M-me Monpensier de Cucuta, amică intima a lui Procopio.

Zenobi'a Cojila, } moftolog și camerară lui Procopio.

Tom'a Ciuperca, } moftolog și camerară lui Procopio.

Pluto, Domnului infernului.

Ionel'yi, arhipastore.

Croitor, doctor angelicus — arhipastore în spe.

Lavrentie, doctor romanus — arhipastore în spe.

M. Caiaf'a, doctor utriusque *) — logofet și arhipastore în spe.

Bab'a Doc'a, Dömn'a destinului.

Bab'a Hêrc'a,

Bab'a Dur'a, } Ursitărie, servele babii Doc'a.

Bab'a Cârligut'i'a,

Minerv'a,

Dian'a,

Vest'a,

Venus,

Amoru,

Hymen,

Themis,

} dine și diei.

Actulu II.

Scen'a 5.

(Urmare.)

Caiaf'a (indignat:) Cum să nu, Lórányi barátom?! Spre a potè fire episcopu, și a-nume, în locul repausandului Jonnel'yi, **) se recere mai nainte de tóte sciintia și merite, și a duo'a trebue să obtieni favorulu lui Pluto, și pr'in urmare — de óreece io — me bucuru dejà de aceste recerintie, cugeta astu-feliu, precum de prezinte vorbesci chiar cu fiitorulu succesoru alu lui Jonel'yi . . . Deci diosu cu paleri'a!

Lavrentie (Depune paleri'a diosu, — observa inse cu sarcasmu:) Itaque, gratulor Ilustrissime! Ve rogu totusì de ce-va, și a-nume, de acea, că Pluto ti-a facutu — vreau să dicu: a facutu Ilustritatii Vóstre — aceste frumose apromisiuni? — —

Caiaf'a: Da; și pr'in urmare mi-potu dér' multu arogá! . . .

Lavrentie (ride în hohotu:) Pluto ti-a facutu apromisiunile?! — En să vedi dér', miclele Caiaf'a, că acum ne intielegemu deplinu. Să seii deci în fine să tu că: acelu Pluto și mie mi-a facutu asemene apromisiuni; și prin urmare nu ai motivu, de a te leganá în acelu léganu de auru alu ilusiuiloru, în cari adica Pluto a binovoită să te asiedie! . . .

Bab'a Doc'a (se apropia de ambii cu celeritatea fulgerului, și se opresce a-poi înaintea loru cu recela;) — Oh! Oh! miserabil! ticalos! — Acum pricepu numai ciarlataneră vóstra. . . . Voi intru adeveru ati pactat dér' cu Domnului infernului: eu Pluto, și acelu pactu susta inca — și chiar în butulu impregurarii,

că ati declarato înaintea mea cu tóta solenitatea, precum Ve ve-ți lapedá de Pluto pentru totudeun'a? — Ei bine; să seci inse, că toti acei'a, cari au avutu d'intre voi impertinenti'a de a pactă cu preoti cu Domnulu infernului: eu Pluto, nu numai că voru fi și predatu, fore amenare, dînei: Themis . . . și după decedere — chiar lui Mercuru! — (Se ște unu fusu d'in sinu.) — Sî oh! me juru pe acestu fusu, (către tustrei:) că toti acei'a, cari nu se voru lapedá de amiciti'a lui Pluto, și a-nume delocu, se voru terei în viitoru ca unu sierpe veninosu pe acestu pamentu sterilu — —. și blastemulu meu ii va urmari pretotindenea, — voru asudá in daru să cu sudoreea manelorloru voru castigá panea de tóte dîlele! . . . Deci cine să lapeda??

Lavrentie (se aruncă la petioarele babii Doc'a:) Scumpa, draga bab'a Doca! — Io me lapedu de Pluto pentru totu-de-une'a; să-ti juru: la onórea și statulu meu preotiesc: că cu Pluto și corifeii sei nu voiu să pacteze în viitoru nu numai; ci prin acést'a tifacu să votulu: că de astadi înainte voi fi singuru să numai alu teu

Caiaf'a (ingenunchia:) Sî io, să io! scumpa, draga baba Doca!

Croitor (către bab'a Doc'a cantandu:)

*Mare e lumea, dér' tu mica
Sî mai scumpa esci;
Numai io sciu frumosica:
De ce pretiu tu esci! . . .
Angeru dulce, vin' la mine. . .*

(apuca pre bab'a Doc'a de bracini, o saruță să disparu ambii d'in odaia; Caiaf'a și Lavrentie remanu înuiimi — cu manele incrustate. Se audă tunetu grozavu. Lavrentie și Caiaf'a ingenunchia.)

Cortin'a cade.

Finea actului alu II.

(Se va urmă.)

Iubirea deaprópelui seu.

La congresulu intrunirei de meserii d'in Pirn'a doctorulu Roscher comunica urmatór'a istorioră picanie: Unu proprietariu d'in tienutulu Zittau, unde se taie fórte multi porci, are mare frica de trichinii. D'in nefericire, a-colo nu esiste neci unu medicu comisariu de salubritatea publica. Dé proprietariulu nostru scie să se ferésca. De căte ori taie vre unu porcu, face duoi carnati mari, d'in cari unu 'lu tramite popii, ér altulu invetiatoriului. Curendu dupa aceea cercetéza cum se afla densii; déca afla că sunt bine, dupa cum a fostu pone acum intr' un'a, — manca să elu cu famili'a in tóta siguranti'a d'in carnea porcului taiatu.

Unu discursu d'in poporu.

Danu: Mâi, Stanule, óre de ce se prasmuiresc dôue sante Marii: mare și mica? că ar ajunge să un'a.

Stanu: Pentru că sunt dôue deosebite.

Danu: Cum asiè?

Stanu: D'a-poi asiè, că santa Mari'a cea mica a fostu sora cu santa Mari'a cea mare!

Danu: Ei, ast'a a-poi e altu ceva . . .

*) generis? Red.

**) Dejă e în sinulu lui Avramu. Red.

IYANU TURBINA.

Poveste de

IOANE CRÉNGA.

— D'in „Converbiri literarie.“ —

(Urmare.)

— „Da, cum nu; ia mai pune-ți poftă la o parte, că dór nu pere lumea . . . , nu cum-va ai poftă ore să te puni la taifasuri cu Domnideu?“

— „Dér scii că te pré intreci cu siag'a, Ivane?“

— „Asiè ti-e tréb'a? Inca me iei la trei parale? Pasiol na turbinc'a, Vidm'a!“

Mórtea atunci se véra in turbinca, sì Ivanu o pune la pastrama, dicendu:

— „Siopârcai cu cine siopârcai, dér cu Ivanu nu siopârcai.“

Domnedieu inse sciá de tóte acestea, dér voia sà mai faca sì pe chefului lui Ivanu, nu totu pe alu Mortii; că-ci multe bunetăti mai facuse sì ea in viéti'a ei!?

— „Ia deschide, sante Petre“ dise Ivanu, batendu a-poi la pórta.

Santulu Petru deschide, sì Ivanu se duce ér de se infacieséza inaintea lui Domnedieu sì dice:

— „Dómne! Mórtea intréba: ce mai porunciti? Sì sà nu ve superati, dér tare e neastemperata sì avana, dreptu sà vi spunu: siede ca pe spini, sì vrea numai de cătu sà-i dati respunsu.“

„Du-i respunsu, Ivane, că poruncescu: sà móra de acum inainte 3 ani de dile de a rondulu numai teneri; sì alti 4 ani de dile sà móra numai copii obrasnici.“

— „Bine, Dómne“, dise Ivanu inchinandu-se pone la pamantu. „Me ducu sà-i spunu cum ai poruncit“.... sì cum ajunge Ivanu d'in a-fore de pórta scôte Mórtea d'in turbinca sì-i dice:

— „Domnedieu a poruncit, ca de acum inainte sà mananci 3 ani de a rondulu numai padure tenera, sì alti 3 ani de dile numai vlăstări fragede: rachicica, smicele, nuele, sì altele de sém'a acestor'a; de padurea cea betrana sà nu te atingi, că-e posna! Auditu-ai Vidma! Hai pornesce pone te vedu, sì-ti fa detori'a cu santiania!“

Mórtea atunci, inghitindu noduri, pornesce pr'in dumbrăvi, lunci, sì hucéguri, superata ca vai de capulu ei. Sì de voia de nevoia incepe candu a róde la copaci teneri, candu a forfecă smicele sì nuele, de-i păràiau măselele, sì o dorean sielele sì grumazii, intindiendu-se pe susu, la plopii cei inalti, sì plecandu-se atât'a pe la radecinele celor tuafari, dupa mladitie fragede. Se zamară sì ea, sorman'a, cum potea. In sfersitu, s'a chinuitu Mórtea asiè 3 ani de dile de a rondulu, sì inca alti 3 ani, sì dupa ce i se implinescu cei siese ani de osenda, ér pornesce la Domnedieu, sà védia: ce porunci i-o mai dă? Nu e vorba, că sciá Vidm'a ce-o ascépta, dér ce erá sà faca?

(Se va urmá).

Adeveru a disu.

— „Tata“ — dise unu baiétu lui tatalu seu — „este unu omu a-fore, in curte, care dice, că n'ar dá pentru multu bine sà te pótă vedè“

— „Cine póté fi acel'a?“ — ilu intréba tatalu seu.

— „Nu sciu, că e unu strainu sì totu un'a dice că n'ar dá pentru multu bine sà te pótă vedè“

Tatalu baiétului, curiosu dejà a scí ce óspe are, esie a-fore in curte, sì așa a-colo unu cersitoriu — orbu!

O cugetare de a lui Montesquieu.

„Candu selbaticii d'in Luisian'a *) voiescu sà aiba unu fructu, ei taia pomulu de la petioru sì iau fructele.“

— Éca icón'a guvernului despoticu!“

NEMICURI.

(§.) („Gur'a-satului“ la dómna Fetu.) — Mi tienu de onore, stimabile dòmna, a-ti potè gratulà de diu'a onomastica.

— Ce diua onomastica? A mea a trecutu cu Santa Mari'a cea mare

— Pardonéza dómna, eu dupa statur'a dtele socotiam, că te tieni de santa Mari'a cea mica!

(§) — Voi, căti ómeni necualificati, (va sà dica neculti,) sunteti pe lume, veniti pentru dîlele aceste la noi, la Aradu, unde tocmai se tienu esamene de a cuaflificá pre ómeni, sì dupa unu simplu esamenu, mai multu formale, pe data v'ati facutu cum se cade cuaflificati sì inca — cu patenta!

(§.) Representanlele cercului electoral de Siri'a (Világos) in ultimulu periodu a fostu dlu avocatu (romanu) Iosifu Nistoru. Ei déra cu ocasiunea ultimei restaurări alu municipiului districtuale dnialui a mai fostu sì candidatu pentru postulu de directore alu districului (subprefectu), sì, de nu erau pré multe metecne la mediulocu, mai că isbutiá in contr'a lui Geszler, voiam sà dicu in contr'a omnipotentului De-baiu-da, fundatoriului magiarisinului esorbitante in districtulu Aradului. „Tu mi-ai facutu un'a, eu ti-oiu face alt'a!“ sì-gandise De-baiu-da, sì lui tóte-i stau in putintia. Nu e romanu, e magiaru incarnatu, **) dér totu-sì „tiene minte!“ Éca-i ocasiunea buna: alegera de deputati dietali. Pasivitatea romanilor ii vení bine la socotela. Deci ignorandu dreptulu istoricu sì celu de posesia alu dlu Iosifu Nistoru (activistu dupa principu sì partidu), pune altu candidatu pe capulu cercului: pre dnulu Ludovicu barone de Simonyi, sì-lu sì alege. Numai că dlu Simonyi, mai fiindu alesu sì la Salont'a, a renunciatu la mandatulu d'in cerculu Siriei. Acum éra-e mare ferbere in capulu dictatorului sì alu slugiloru sele: pre cine sà candidaze ei in contr'a dlu Nistoru? căci-fia vorb'a intre noi, sà nu o auda nime, — li s'au cam gatatu ómenii... Vorbescu unii de o marime necunoscuta, de secretariulu camerei comerciale d'in Aradu, dlu Dre. Eugeniu Gaal; dér inca lucrurile nu sunt asiediate.

— Dieu, me sì prinde mil'a de ei: cum se frementa in susu sì in diosu, ca sà așe unu candidatu magiaru potrivitul pentru Világos, sì nu așa.

— Ei lasa; veniti incóce mări magiari, nu vi mai faceti capulu apa. Eu, Gur'a-Satului, sì de altmintera acum renegatu fiindu dupa cei d'in cafanéu'a Schneider, voiù sà vi facu vóa unu bunu servitiu, patrioticu chiaru. Vi-am aștatu eu omulu, de cătu care mai potrivitul sì mai populariu pentru a-lu potè candidá tocmai in cerculu electoral d'in Világos, voi pone-e lumea nu veti așta.

— Na vi-lu: pre comandantele vostru supremu d'in 1849, Arthur Görgei!

— Sà traiésca Görgei ca deputatulu Világos-ului!

*) O tiéra in Americ'a. Red.

**) De cum-va nu slovacu renegatu. Red.

(§) Fiindu-că *Geszler-uu* comitatului Aradu, adica-te directorulu districtuale dlu *De-baiu-da*, facu unu cioroboru d'in adunaturele sele oficiose, in care dictă dupa bunulu seu placu: cine va sà fia mandatarii poporului, fore de a intrebă si pre romanii; si fiindu-că dlu *De-baiu-da* cu sbirii sei cei insinorati e atatu de puternicu, cătu, cu tota constitutiunea ce o avemu, nime nu cutéza cu omenia sà se prinda de elu: romanii cei remasí inca independenti si de partidulu national, si ei s'au adunatu într-o conferintă si, ca ciuda sà faca cui-va, au decisu „passivitatea” pentru teritoriu districtului Aradu, de si Aradulu nu e in Transilvania. Si ceea ce decisera se si indeplinește. Dreptu dovédă, că d'in toto districtulu Aradului nu avemu nici unu reprezentante romana nationalu opositionale!

— E frumosu, e tréba cu ifosu; numai că mobilulu mirósa pré multu a fabu'a *Tulpej* cu strugurii. . . . Intiegeti?!

(§) Asemene hoturire de passivitate au mai luat cerculu electoral d'in Baia-de-Crisu si dlu Babesu pentru sine si pentru amicili sei. Si neci in Baia-de-Crisu nu s'a secesu d'in urna vre unu deputatul national opositionale, neci amicili dlu Babesu nu au alesu pre dlu Babesu. Era cele-lalte districte eminaminte romane d'in Ungaria propriu disa si d'in Banatu au decisu si au facutu altu-felii si inca in cete-va locuri cu bunu resultatul.

— Déca acum cine-va vine a respecta si hotarirea altora pe teritoriul loru, intocmai ca pre a loru sei pe propriul teritoriu: este acésta vre o incosecuintia de la elu? Si déca de vre o incosecuintia nu pote fi vorba, si totu-si catti-va politici de *cafenele* se punu a criticá pre acelu cine-va, acusandu-lu de inconsecuintia in faptu, — este óre si acésta frumosu, politicou si tréba cu ifosu?!

○ povetia.

De candu cu magiarisarea numelui ce in Ungaria pe fia-care di cu grosulu merge, ómenii neci'ca se mai cunoaseu dupa noulu loru nume ce sf-lu iau; „Gur-asatului” crede a-i potè scôte d'in asta confuziune babilonica.

Modulu e simplu:

precum adica femeile in biletele loru de visita si in tote actele loru se obicinniescu a se subserie in chipulu urmatoriu:

Fogás nascuta Karayos Panna.

faca o asiè in vizorul si nouii magari si subserie-se si densii asemene, pentru exemplu:

Pechassy nascutu Farkasenmayer Juhab.

Astu-felu facandu ne vomu potè cunoisce in Ungaria unii pre altii.

Passivitatea romana.

Unu cuventu cu döue intielesuri.

In Transilvania: Nu vomu alege, că-ci urn'a nu e a nostra!

In unele parti d'in Ungaria si Banatu: Nu vomu alege, că-ci — fiindu-că — pentru-că nu ne lasa a merge liberi la urn'a, ce si a nostra este!

Mintea romanului cea d'in urma.

Catti-va romani teneri d'in Aradu der mai politicosi de cătu betranii, aprehendéza, că nu toti romanii d'in Ungaria si d'in Banatu s'an luat dupa botarirea loru cea en mare fundu in faciea alegerilor de deputati dietali.

Ei bine; der déca est'a li ar si fostu gustulu, ii intrebâmu: pentru ce densi, ori dlu Babesu, seu altulu, ori altii, nu au convocatui mai inainte de alegeri o conferintă a tuturui romanilor d'in Ungaria si Banatu, ca sà se pôta luá unu conelusu generale; buna óra cum se facuse in trecentu la Temisiór'a, a-poi la Aradu, si acum pentru Transilvania in Sabiu?

Ér déca ast'a neci densii, neci altii nu au facutu-o: nime nu aiba pretentia, ea resultatulu unei conferintie locale sà-lu obtrude a-supr'a celoru neinvitati si neascultati.

Lumea acum nu se mai ia orbisul dupa nime si dupa nimicu.

— Sà nisuinu celu pucinu in viitoriu a prendre minte la tempu, déca voim a face politica mare si inalta, ca sà nu ne mai cantam si descendantam cu:

*Bata-te foculu minte,
Cum n'ai fostu mai 'nainte;
Acum esci,
Nu trebuieesci! . . .*

Post'a satului.

Lui N. in *Sabiu*: inceputulu bunn: rade for' sapunu. Inse catti-va termini neestetici, nefini, cu alti potriviti fura 'nlocuiti. Pasă numă-asie, si vei progresá. Salutare fratiore!

Lui G. in *B. Comlăusiu*: cernu in graba finea comediei, spre a o potè completá. Déra mai lasa d'in pausile cele enormu mîlte, ce probabile dela fia-iertat'a „Albin'a” ti le-ai imprumutatn. A-poi tiene contu si de proverbulu stramosiloru nostri: „Finis coronat opus!” Asie sà fia!

PUBLICA TEUNI TAGSABILI.

Nrulu 92/878

(1-1)

EDICTU LICITATIONALE.

Subsemnatulu esmisu executoru, pe temeiul §-ului 403. d'in proced. leg. civ. aduce la cunoescintia publica, că: vitele de jugu si de *prasila*, *instrumentele de trasu* si de *caratu*, *semenaturele de tómna* si de *primavéra*, si *acaramintele de casa*, cari mobiliaritati peintru escontentarea pretendinci de fi. 326 er. 84 capitale si accesoriile lui, a lui *Mircea V. Stanescu*, au fostu cuprinse judecatoresce pr'in executiune de la *Elia Trip'a* d'in Sinitea si apretiuite in fi. 507 er. 10 in urmarea decisului de sub nrulu 4251/1878 alu judecîului regescu d'in Chisineu, — se espunu la licitatîune publica, spre vendiile.

Acésta licitatîne se va tienè in faciea locului, si a-nume in *Sinitea* la eas'a esecutului in diu'a de **26. Septemb're nou 1878.** dupa amédi la 3 óre, unde doritorii de a cumpără se invita cu acea observare, că disele averi mobili, in casu de necesitate, se voru vinde si in diosu de pretiu.

Chisineu, 8. Septemb're, 1878.

(L. S.)

Avramu Vostinaru, m. p.
executorul judecîului regie.